Τὰ πεπυρωμένα βέλη ἐχθροῦ, ἔνεδρα παγίδας διασκέδασον ἐξ ἡμῶν, τῇ δυνάμει Μάκαρ ἐκ Θεοῦ σοὶ δοθείσῃ, ὅπως τούτων ῥυσθέντες σὲ μεγαλύνωμεν.

Φρίττομεν ὁρῶντες θαῦμα φρικτὸν· τοῦ Σκουμβίου ῥεῦμα, ἀπεστράφη ὀπίσω γὰρ, Ἰορδάνου ῥεῖθρον μιμούμενον εἰσῆλθε, τῇ λειψάνων σου θήκῃ ἐν τῇ Κουσσίας ῥοῇ.

Τὰ τοῦ Βλαδιμήρου ἂν βούλωμαι θαύματα συγγράψαι, τῷ τὰ ἄστρα μετρίσοντι ὅμοιος τυγχάνω· τοῦτο ἀρκεῖμοι μόνον εἰπεῖν σὺν πᾶσι· Χαῖρε Ἄναξ πανθαύμαστε.

Τὸν ἀσέρα πάντες τὸν φαεινὸν, τὸν ἐκ Βλαδιμήρϩ ἀπαςράψαντα νοητῶς, Μαρτύρων τὸ κλέος, καὶ Βασιλέων δόξαν, τὸν θεῖον Ἰωάννην ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ τὸ, Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων. Τὸ Τρισάγιον.

Καὶ, Τὸν Σταυρὸν τὸν ὀφθέντα σοι.

Καὶ μνημονεύων ὁ Ἱερεὺς, γίνεται Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ